

EUROPA, ÎN FAȚA ATENTATELOR TERORISTE

Războaiele sunt duse de armate regulate, care includ adesea în componența lor și mercenari. Terorismul este o formă de luptă dusă în afara regulilor clasice ale războiului, fără trupe regulate, cu luptători recrutați din sfera civilă, cu alte cuvinte, voluntari care își asumă riscuri enorme pentru o cauză pe care ei o consideră supremă. Lumea civilă, inclusiv, sau mai cu seamă, copiii și femeile, a fost victima forței militare lipsită de scrupule în al Doilea Război Mondial și, desigur, nu numai. Bombardamentul sălbatic al Dresdei, care nu găzduia nici o forță militară ci doar copii și opere de artă, masacrul de la Katyn, unde a fost lichidată floarea intelectualității poloneze, sovieticii manifestând o deosebită cruzime, la fel masacrul similar de la Bălți, pe care România evită să-l discute, putem adăuga și cele două orașe japoneze de talia Ploieștiului, rase de pe fața pământului cu bombe atomice, iar lista este destul de lungă. Ploieștiul a păstrat memoria repetatelor bombardamente americane, ca și Bucureștiul pe cel din 4 aprilie 1940, care au depășit considerabil numărul victimelor cutremurului din 1977.

Războiul, cu încheștarea sa de proporții uriașe, a constituit fundalul și, până la un punct, justificarea ororilor amintite.

Europa este acum zguduită de atacurile teroriste din Franța, de proporții infinit mai reduse, dar care impresionează prin faptul că au apărut într-o perioadă de pace europeană, liniște și bunăstare, brusc tulburate. Cu alte cuvinte, au fost neașteptate, surprinzătoare. Alte evenimente oarecum similare au trecut fără vâlvă excesivă. În Statele Unite, indivizi înarmați au deschis focul în unități de învățământ făcând numeroase victime, în Norvegia, Anders Breivik a ucis 8 oameni după care a împușcat alți 69, astfel de izbucniri violente par să se înmulțească, denotând o instabilitate psihonoțională ale cărei cauze nu sunt aproape de loc cercetate. Din păcate!

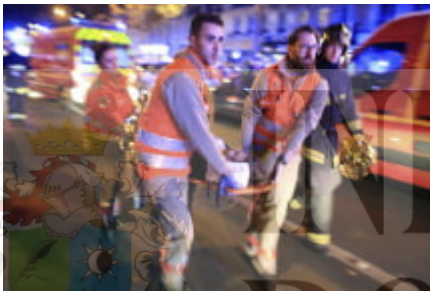
Pentru viitor, este previzibilă creșterea globală a agresivității umane și, în consecință, multiplicarea actelor de violență. Motivul este biologic și ține de modificările ce survin în activitatea sistemului nervos central sub influența schimbărilor de mediu. Ceea ce imagina Jules Verne în romanul DOCTORUL OZ (în care personajul cu acest nume a făcut ca locuitorii unei localități, cu totul pașnici până atunci, să devină un colectiv de agresivi) începe să se adevărească. Activitatea creierului este influențată de o serie de substanțe străine, de regulă toxice, rezultat al poluării. Deteriorarea neuronilor duce la boala Alzheimer, iar incidența celor atinși crește alarmant. OMS-ul a lansat avertismente extrem de serioase sub acest aspect. La începutul bolii, greu de sesizat, oamenii (unii aflați pe posturi de răspundere) pot lua decizii inapropiate, iresponsabile.

Mai periculoasă este însă lipsa magneziului, mai exact aportul insuficient. În alimentația omului modern ingesta de magneziu a scăzut la jumătate datorită agriculturii intensive, irigațiilor, prelucrării semiindustriale a alimentelor, modificarea obiceiurilor alimentare etc. Am studiat această problemă până la obsesie. Sunt redactor pentru Europa Centrală și de Est la revista MAGNESIUM RESEARCH (Londra). Deocamdată suntem în starea de carență liminală (marginală), dar tendința este spre agravare în condițiile creșterii populației și a aportului alimentar de Mg tot mai redus (chimizarea agriculturii și industrializarea prelucrării alimentelor, inclusiv consumul de plante modificate genetic, în curând și animale modificate, de asemenea multiplicarea acelor E-uri pe care le înghițim în cantități tot mai mari este aproape inevitabilă în condițiile supremației legii profitului maximal).

Un singur exemplu, cunoscut tradițional în Caucaz, poate ilustra elocvent rolul magneziului: șobolanul, animal foarte sociabil în mediul său și cu instincte de întraajutorare, poate fi făcut să devină criminal (să-și ucidă semenii) printr-un regim alimentar lipsit de magneziu. Un singur astfel de animal modificat comportamental poate nimici o colonie de șobolani normali.

Recentele atentate din Franța au însă cauze psihologice. Reactivitatea comportamentală diferă de la un neam la altul. Imensa majoritate a islamiciilor sunt oameni pașnici, credincioși unui Dumnezeu unic. Comportamentul musulmanilor din România, ca exemplu, o dovedește din plin. Sunt loiali, cu respect față de lege, harnici, cinstiți, cu un grad de infraționalitate mai redus.

În consecință, sunt apreciați și respectați. Pe plan global, circa 1-3% din islamici au însă un punct de fierbere mai coborât decât alții. Eu, ca aromân, mă așteptam ca oamenii să se revolte violent atunci când comuniștii le dărau bisericele, una după alta. În Polonia, comuniștii nu au avut curajul să demoleze nici măcar un singur lăcaș de cult. Credincioșii noștri nu au făcut zid uman în jurul bisericilor care se demolau sub ochii lor. În mulțimea privitorilor, mulți dintre ei cu lacrimi pe obraz, se aflau și purtători ai blestematelor carnete roșii de partid, dar nu au avut curajul să renunțe la ele, ca protest, deși n-ar fi pățit mare lucru. Nu s-a protestat cu toată hotărârea (nici măcar capii Bisericii Ortodoxe) atunci când s-a desăvârșit demolarea a ceea ce rămăsese din celebra Mănăstire Văcărești, monument de arhitectură medievală care figurează în toate tratatele de specialitate privind arta construcțiilor din epoca respectivă. Refacerea acestei Mănăstiri ar fi mai importantă decât construirea Catedralei Neamului (cu care suntem, de altfel, cu totul de acord) deoarece Văcăreștii reprezintă un reper de cea mai mare însemnătate pentru istoria ortodoxiei de pe aceste meleaguri. Între numeroși alți istorici, Răzvan Theodorescu s-a pronunțat hotărât pentru reconstrucție, având unele inițiative în acest sens, alături de ansamblul oamenilor iubitori și cunoscători de artă, prețuitori ai valorilor prin care ilustrăm dragostea de patrie. Deocamdată ne aflăm în fața unui eșec, să sperăm, temporar.

Teroriștii care au îngrozit acum Europa nu sunt niște debili mintali, ci adesea au un grad de instrucție ridicat. Fără îndoială, sunt fanatizați. Nu se poate spune că acele caricaturi din Charlie Hebdo nu au avut un caracter provocator și insultător, așa cum a apreciat chiar și Papa, în numele catolicismului. Atentatele de atunci i-au vizat electiv pe evrei. Câteva victime au fost transportate și înmormântate în Israel. Se pare că atentatorii de acum au procedat nediscriminatoriu. De unde provin acești fanatici, de altfel foarte puțini ca număr? O parte dintre ei și-au văzut copiii morți în urma bombardamentelor din Irak, Afganistan, Libia, Gaza, ori Siria și vor să se răzbune, dincolo de mult clamatul Jihad islamic, o motivație de altfel insuficientă.

Încurajarea unei isterii războinice antimusulmane ar avea efecte nefaste. Președintele SUA, Barack Hussein Obama, procedează chibzuit atunci când declară (recent, după atentate) că nu retrage oferta de a primi 10.000 de refugiați sirieni, pe lângă cei 2000 de refugiați deja acceptați și intrați în Statele Unite. Atitudinea Germaniei este de apreciat, ca și faptul că România nu a adoptat un grad de alertă ridicat, considerând corect nivelul scăzut al unui eventual pericol pentru țara noastră. Dacă președintele Francois Hollande va decide escaladarea bombardamentelor, cel puțin în Siria, este foarte probabil că atentatele sinucigașe se vor multiplica și vor viza electiv Franța.

Soluția nu poate fi militară, chiar dacă Franța are puterea de a nimici întreaga populație a unei țări de talia Siriei, ci diplomatică și mai cu seamă psihologică.

Întreaga omenire trebuie să-și ia un răgaz de meditație pentru cristalizarea unor soluții, chiar dacă mass media europeană are tendința să arunce gaz peste foc. Nu se poate trăi convenabil în atmosfera unor orașe aflate sub imperiul unei cvasi stări de asediu, ca să nu mai vorbim de prejudiciile economice.

Conf. dr. CORNELIU ZEANA

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*